Р Е Ш Е Н И Е
№ 44403

гр. София, 12.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 3 състав,** в публично заседание на 05.11.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **9200** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 и следващите от АПК, във вр. чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата.

Образувано е по жалба с вх. № 26838/28.07.2026 г. от Б. О. Ц. с ЕГН: [ЕГН] и с постоянен адрес: [населено място], [улица], представляван от адв. Б. Я. – АК- Б. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №26-4635-000089/24.06.2026 г. по чл.171, т. 1, б.Б от ЗДвП, издадена от С. А. О. на длъжност Полицейски инспектор към ОДМВР Б., РУ П., упълномощен със заповед рег. № 251з-5684/07.10.2025г. на Директора на ОДМВР Б..

В жалбата се твърди, че оспорената заповед за прилагане на ПАМ е незаконосъобразна, като издадена при нарушения на материалния и процесуалния закон, при допуснати съществени процесуални нарушения. Жалбоподателят счита, че ЗПАМ е издадена при неясни фактически констатации и при липса на фактически основания за издаването ѝ, както и при липса на мотиви. Иска се отмяна на наложената принудителна мярка. Претендира разноски.

В с. з. жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът - мл. автоконтрольор при ОПП РУ Пещера, редовно уведомен, не се явява.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не се представлява и не излага становище по жалбата.

От фактическа страна:

Оспорената в настоящото производство Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №26-4635-000089/24.06.2026 г. по чл.171, т. 1, б.Б от ЗДвП, издадена от С. А. О. на длъжност Полицейски инспектор към ОДМВР Б., РУ П., упълномощен със заповед рег. № 251з-5684/07.10.2025г. на Директора на ОДМВР Б., за това, че на 24.06.26г. при извършена проверка е констатирано, че управлява лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] с положителна проба за амфетамин.
Във връзка с това е издаден АУАН №4933364/24.06.26г.
По делото е приет като доказателство Протокол рег. № 6591 от 08.07.2026 г. на ВМА С. обективиращ химикотоксикологично изследване за установяване употреба на наркотични вещества или техни аналози чрез метод течна хроматография с тандемна масспектрометрия на изследвано лице Б. О. Ц., ЕГН: [ЕГН]. Предоставено е заключение, че в резултат на извършените изследвания на предоставени проби кръв и урина от лицето Б. О. Ц., ЕГН [ЕГН], не се установява присъствие на наркотични вещества. Заключението на химикотоксикологичното изследване е дало основание на разследващия полицай по ДП №46353М-76/2026 г. по описа на РУ П. с постановление от 20.07.2026 г. да предостави заключение за прекратяването му.

Правни изводи:

На основание чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът извърши проверка за наличието на претендираните с жалбата основания за отмяна на оспорената заповед и провери служебно законосъобразността на същата на всички останали основания, визирани в чл. 146 от АПК.
Жалбата е подадена от лице с надлежна процесуална легитимация, чийто интерес е засегнат от оспорения индивидуален административен акт. Същата е подадена в установения от чл. 149, ал. 1 от АПК преклузивен срок за обжалване и отговаря на изискванията на чл. 150 и чл. 151 от АПК, което обуславя нейната процесуална допустимост.
Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:
Предмет на настоящото съдебно производство е индивидуален административен акт - Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по реда на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП. Предвидените в чл.171, т.1, б.„б“ от ЗДвП правни последици не представляват административни наказания, а принудителна административна мярка /ПАМ/. По смисъла на чл. 171, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки се налагат за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения по този закон, поради което те са от вида на преустановяващите ПАМ. По своето правно естество заповедта за налагане на ПАМ е утежняващ индивидуален административен акт и се регулира от нормите на АПК.
Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, при условията на делегирана компетентност, изрично посочена в акта. Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т.5, б "а", т.6 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. От представените по делото Заповед съдът приема за доказано, че към датата на издаване на обжалваната заповед административният орган е разполагал с необходимите правомощия да постановява актове от оспорения вид.
Заповедта е обективирана в изискуемата писмена форма и съдържа необходимите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК и чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, като изложените в обратна насока от страна на жалбоподателя доводи, съдът намира за неоснователни. В същата са посочени както правни, така

и фактически основания за издаването й.
За да приложи процесната принудителна мярка, административният орган е приел от фактическа страна, че водачът на МПС Ц., е управлявал МПС под въздействието на наркотични вещества - амфетамин. Съгласно чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП, (изм. - ДВ, бр. 51 от 2007 г., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г., бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г.) за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения спрямо водач, за който се установи, че управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи.
При тази законова регламентация, необходимата материалноправна предпоставка за налагане на мярката, не е установена по надлежен ред, а именно - управлението на МПС под въздействието на наркотични вещества.
От съставения АУАН се установява, че водачът е бил поканен да бъде изпробван за употреба на алкохол и уредът е отчел положителен резултат за амфетамин, На нарушителя бил и издаден талон за медицинско изследване. Взета е кръвна проба, която е била изпратена за изследване във връзка с образуваното досъдебно производство. Установи се от събраните по делото доказателства - извършената съдебнотоксикологична експертиза, че от извършените изследвания на кръвна проба и урина не се установява наличие на наркотични вещества.
Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. По делото не са ангажирани доказателства, оборващи отразените в АУАН факти, поради което съдът счита, че е изпълнена хипотезата на чл. 171, т. 1, б. б от ЗДвП. АНО няма право на самостоятелна преценка относно налагането на предвидената ПАМ, а е длъжен да я наложи, тъй като действа в условията на обвързана компетентност.
Констатациите на административния орган, обаче са оборени по надлежния ред от страна на жалбоподателя, в чиято тежест е да докаже твърдяната от него липса на материалноправните предпоставки за издаване на оспорения акт. Предвид фактите, които се установяват от приобщените по делото доказателства съдът приема, че неправилно спрямо Ц. е приложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „б“ ЗДвП.
Описаната в АУАН фактическа обстановка не се потвърждава от приобщените по делото доказателства. С оглед твърденията в жалбата за неправилна преценка от страна на контролните органи на действителната фактическа обстановка, съдът счита, че от събраните по делотодоказателства се опровергават описаните факти и обстоятелства в АУАН и НП.
Процесната ПАМ се прилага при наличие на извършена административно нарушение, твърдяното административно нарушение, оспорващият не се доказа да е реализирал, поради което е напълно основателно възражението му в този аспект. Така постановеният акт се явява издаден при неизяснена фактическа обстановка и недоказаност на твърдяното нарушение.
По изложените съображения жалбата е основателна и следва да бъде уважена.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК на жалбоподателя се дължат разноски, като такива са сторени в размер на 5,11 евро за държавна такса, както и сума в размер на 500 евро за процесуално пердсатвителство по реда на чл.38, ал.2 ЗА, която сума следва да се присъди на адв. Б. Я. АК Б..

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Б. О. Ц. с ЕГН: [ЕГН] - Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №26-4635-000089/24.06.2026 г. по чл.171, т. 1, б.Б от ЗДвП.

ОСЪЖДА ОД на МВР Б. да заплати на Б. О. Ц. с ЕГН: [ЕГН] сумата от 5,11 евро разноски по делото.

ОСЪЖДА ОД на МВР Б. да заплати на адв. Б. Я. АК Б. сумата от 500 евро разноски по делото, опредлени по реда на чл.38, ал.3 ЗА.

Решението е окончателно.